

"משנכנס אדר מרבין בשמחה"

בהכרזה המוכרת והמשמחת לבבות כל ישראל יש הוראת חיוב שכך חייב להיות ומתחייב לפעול על מנת להרבות בשמחה. וכן במשמע הבטחה כי בחדש זה תרבה השמחה. בודאי יש קשר לימי הפורים באמצע החודש, אבל השמחה המתבקשת והמובטחת היא כבר מראש חדש וביתר שאת בשנה מעוברת באדר שני (שהיום הוא א' דר"ח אדר שני), אחרי הקדמת השמחה, ותרגולה במהלך חודש אדר ראשון. חדש אדר הוא סיומה של השנה מבחינת עם ישראל מחדש ניסן שאז ניגאלו ועתידים להגאל חדש אדר הוא חדש העיבור המציין את הגלות שהיא עיבורה של הגאולה וההכנה להתגלותה.

לכן דווקא בחדש אדר מתרחשת המלחמה בעמלק, מדור דור. מלחמת משה שבכל דור מרדכי בהמון, והנצחון בגדול שהימים כאלו ימי הפורים לא ייסופו מזרעם. אכן חדש העיבור הינו גם חדש ההסתר שאפילו נס בפורים היה נס מלובש בטבע. אמנם דווקא כשהנצחון בא לידי ביטוי במסגרת הטבע, הוא מבטא את הרצון האלוקי, להיות לו יתברך דירה בתחתונים. וכך גם שם החדש מציין מצד אחד אדר = אדיר במרום ד' עצמותו ומהותו יתברך בחינת עתיק וגם א, אלף אותיות "פלא", דר אלופו של עולם כפי שהוא דר בתחתונים. ומכאן מגאולת פורים אנו צועדים לגאולה האמיתית והשלימה "כימי צאתך מארץ מצריים אראנו נפלאות" הנצחון על עמלק = בגמ' ספק הוא הגורם לשמחה כלשון חז"ל אין שמחה כהתרת הספקות. לכן משכנס אדר ונכרת הפעולה של הנצחון ועד למחית עמלק "מרבין בשמחה". בכל חודש מלשון חדש, מתחדש גלוי שם ... הויה. בחדש אדר מושלמים איפוא גלויי שם הויה השייכים לגילוי בעולם.

ובחודש אדר שני שאנו ברגעים אלו בכניסתו מתגלות כל ההארות וכיוון שמתרבה בעולם האורה האלוקית: "ליהודים היתה אורה ושמחה ובחודש זה דווקא: כשיש לבן ישראל דין עם נכרי רצון וכדאי להזדקק לדין זה, כן תהיה לנו ו... בהשגחה פרטית אנו במאמץ מלחמתי נגד החמאס העמלקים שבדורנו, וכמו שבימי הפורים היה נצחון לעם ישראל כן תהיה לנו!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד.